

[Kim Behnke]

Jeg skal så blot – om ikke andet, så for historieskrivningens skyld – referere til, at et, kan man vist roligt sige, velrenommeret revisionsfirma, Ernst & Young, i et notat netop om skærpelse af anpartsindgrebet gør opmærksom på, at for disse projekter, hvor 10 personer etablerer et kommanditselskab eller et interessentskab, vil det være sådan, at medmindre de arbejder mindst 50 timer i selskaberne, så kan det ikke lade sig gøre længere. Og det vidner igen om, at når skatteministeren udtaler sig, er det med det, som indianerne vist kalder en tve-tunge: Man siger den del af sandheden, man ønsker, og så fortier man resten, fordi det passer i ens kram.

Det samme gælder, når skatteministeren var så hurtig til at reagere på dette med fast ejendom. Ja, det er selvfølgelig ikke lige i dette her forslag. Men sandheden er jo den, at beskatning af fortjeneste ved salg af fast ejendom skærpes, fordi man i anden sammenhæng foreslår 7-års-reglen ophævet. Og det rammer også disse anpartsprojekter, fordi de jo netop har det formål, at ejendommen skal afhændes ved anpartsprojektets udløb, som oftest efter 10, 12 eller 15 år, og så falder skattehammeren.

Der var altså ikke tale om vildfarelser, hverken hos Fremskridtspartiet eller undertegnede; der var tale om en lødig gengivelse af, hvad et velrenommeret revisionsfirma har fået ud af disse lovforslag. Men vi er jo langt fremme på aftenen, og derfor kan vi selvfølgelig under det efterfølgende udvalgsarbejde få afprøvet, om det er ministeren, der har ret, eller om det er Ernst & Young.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg skal kun sige til hr. Kim Behnke: Indimellem, hr. Kim Behnke, bliver man ikke mindre af, at man også indrømmer, at man har taget fejl.

Nu taler hr. Kim Behnke om noget ganske andet end det, hr. Kim Behnke talte om, da jeg svarede.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte de to foreliggende lovforslag, nr. L 293 og L 294. Vi ser det som et indgreb mod spekulationer, og i den retning mener vi at vi kommer et godt skridt videre med disse forslag.

Vi lagde mærke til, at der var en skatterådgi-ver, som i et fjernsynsprogram for et par dage siden sagde: Nu er der ikke flere huller tilbage. Til det vil jeg sige efter fem år i skattepolitik, at det udsagn vil jeg tage med et gran salt og med en vis resignation. Jeg har endnu ikke oplevet, at Folketinget har kunnet lovgive sig ud af skattetænkning. Så længe vore skatteprocenter har en procentsats, der er over noget helt minimalt, eventuelt nul, vil der altid være nogen, som kan se deres interesse i at få et eller andet snedigt arrangement. Derfor forestiller vi os ikke, at vi hermed er ved vejs ende med lovgivningen mod spekulative skattearrangementer. Det er sikkert et udmærket skridt, der tages her, og det er et nødvendigt skridt. Men vi tror ikke, at det er det sidste. Jeg er ikke overbevist om, at vi ikke fortsat vil have masser af god beskæftigelse i denne branche.

Men de to foreliggende lovforslag er der i hvert fald radikal støtte til.

Glønborg (KRF):

Jeg tror heller ikke, at det er sidste gang, vi skal igennem den øvelse at få lukket huller i skattesystemet. Men det skal under ingen omstændigheder forhindre os i at få lukket nogle rigtig grimme huller, som er blevet meget klare og tydelige. Og jo før vi kan få det gjort, jo bedre.

Så Kristeligt Folkeparti er meget glad for disse lovforslag.

Skatteministeren (Stavad):

Må jeg først sige til hr. Kai Dige Bach, at jeg er ikke i tvivl om, at vi vil kunne finde nogen, der bliver omfattet af disse regler, som både hr. Kai Dige Bach og jeg mener ikke bør blive det, og som har disponeret. Derfor har vi også indføjet en dispensationsmulighed, som Ligningsrådet kan behandle, på samme måde som vi har gjort det i forhold til reglerne om administration af fast ejendom.

Det betyder, at hvis vi ser den slags eksempler, som hr. Kai Dige Bach nævnede, på folk, som har disponeret, er der en mulighed for, at man får den dispensation. Hvis det er noget, man vil pleje lidt mere præcist under udvalgsarbejdet – hvem det er, vi tænker på – bliver der god lejlighed til det. For vi er helt enige i, at personer, der har foretaget det, man kan kalde ordentlige og sædvanlige dispositioner, skal